

محدودیت‌های فاجعه‌بار کرونا استابلر به مرغداری پناه برد

خبر

فرانک استابلر قهرمان آلمانی کشتی فرنگی جهان تمرینات آماده‌سازی خود را در مرغداری پدریزرگش انجام می‌دهد. فرانک استابلر که ۳ مدال طلا و ۲ مدال برنز جهان را در کارنامه خود دارد، بزرگترین آرزوی خود را کسب مدال در بازی‌های المپیک توکیو می‌داند. این کشتی‌گیر آلمانی هم‌اکنون تمرینات خود را به صورت شخصی و با پهن کردن تشک کشتی در مرغداری پدریزرگش انجام می‌دهد و در اکثر مواقع از آدمک برای تمرینات خود استفاده می‌کند. استابلر گفته است ویروس کرونا برای ورزشکاران محدودیت‌هایی را ایجاد کرده اما این محدودیت‌ها برای ورزش‌های تماشایی مانند کشتی فاجعه است، چراکه به احتمال زیاد آخرین ورزشکارانی خواهیم بود که پس از کرونا می‌توانیم به حالت عادی برگردیم. استابلر که ۳۱ سال سن دارد گفت: «نمی‌خواهم زیاد گلابه کنم اما درهای سالن‌های تمرینی ما در آلمان ماه‌هاست که بسته شده است. بزرگترین آرزوی من کسب مدال در المپیک توکیو در سال آینده است به همین دلیل آرزوی منم بتوانم به روند عادی تمرینات خود بازگردم.»

یادداشت

امیرتوکلیان

چرخه انتخابی کشتی ایراد زیاد دارد

با انتخابی تیم ملی در هر شرایطی موافق هستم؛ چه زمانی که خودم کشتی می‌گرفتم و چه در دوره مربیگری ام. در المپیک ۱۹۹۶ آتلانتا، من سهمیه المپیک را گرفتم و در همه مسابقاتی که رفتم نتیجه گرفتم، ولی من را نبردند و اکبر فلاح ملی پوش شد. انتخابی هم نگذاشتند، در حالی که ۶ ماه در اردو بودیم. آن سال من هم در جام تختی و هم در کشوری اول شدم، اما من را نبردند، شاید چون اعتقاد داشتند جوانم، یک دلیل هم این بود که اکبر فلاح سال قبل از المپیک قهرمان جهان شده بود، بین ما انتخابی نگذاشتند، من خودم بابت عدم برگزاری مسابقه ضرر کردم. در مدتی که مربی بودم همیشه نظرم روی انتخابی بوده، هر چند درست است که انتصاب هم داشتیم، اما همان وقت فرآیند انتخابی تیم ملی اجرایی می‌شد، در کشتی آزاد بیشتر و در فرنگی کمتر. اسم انتخابی آن زمان فرآیند بود و حالا اسمش شده چرخه. اگر فدراسیون می‌خواهد قانونمند باشد باید پای چرخه بایستد. خوب است هر کشتی‌گیری بداند دقیقاً در کدام مسابقه شرکت کند که به کجا اعزام شود. بنابراین به طور کلی با قانونمند شدن انتخابی تیم ملی موافقم اما به نظرم این چرخه انتخابی که هنوز مشخص نیست چه زمانی قرار است شروع به کار کند، دو سه تا ایراد در آن دیده می‌شود. البته این را بر اساس چیزی که دیدم می‌گویم چون همچنان این چرخه را عمومی نکرده‌اند که به طور کامل در اختیار همه باشد. آنچه من دیدم، نگاهی به قهرمانان رده‌های سنی جوانان و امیدها در مسابقات جهانی نشده و آنها هم ظاهراً باید از قهرمان کشوری در مسابقات حضور پیدا کنند که این از نظر من اشتباه است. وقتی اتحادیه جهانی مسابقات زیر ۲۳ ساله‌ها را برگزار می‌کند، یعنی نگاهش به این رده سنی ویژه است. اگر نگاه ما در چرخه به پشتوانه‌سازی نباشد این چرخه به درد نمی‌خورد. مورد دیگر اینکه چرخه مسابقات اوپن را برداشته که این هم کار اشتباهی است چون همین الان علی شعبانی، محمدحسین محمدیان، رضا یزدانی، مجتبی گلپخ و جواد ابراهیمی مازندران هستند، همه اینها باید در مسابقات استانی کشتی بگیرند که یکی به قهرمان کشوری برسد و این ایراد است، ولی اگر مسابقات اوپن بود، این مشکل حل می‌شد و کسانی که در استان بیرون ماندند می‌توانستند در مسابقات شرکت کنند. خوب است مسابقات کشوری را مهم کنیم، ولی تکلیف کسانی که استان‌شان اول نمی‌شوند و مدعی هم هستند، چیست؟ الان در وزن ۸۶ کیلوگرم، از بین احمد بگری و کامران فاسمپور یکی می‌تواند در قهرمان کشوری کشتی بگیرد، ضمن اینکه در جام تختی هیچ امتیازی به رده‌های سنی امید و جوانان ندادیم. خود علیرضا دبیر همیشه جوانان می‌گرفت، در جام تختی سهمیه داشت. این خیلی خوب بود نمی‌دانم چرا آن را تغییر دادند. باید به جوانان انگیزه دهیم، ممکن است یک کشتی‌گیر مدال جوانان جهان گرفته باشد، در استانش انتخاب نشود، ولی استعداد است. پایه را نباید رها کنیم.

مسئولان ورزش و دغدغه‌ای به نام حقوق قهرمانان با تعویق المپیک

گرفتاری که کرونا ساخت

دولت شدند، بهتر است مشمول حمایت‌های اقتصادی شود. به هر حال بسیاری از لیک‌ها نیمه‌کاره مانده و اندک درآمد قهرمانان هم از زمین رفته است. شاید مسئولان ورزش هم چاره‌ای جز قطع کردن حقوق المپین‌ها یا منتقل کردن آن به سال آینده نداشته باشند، اما می‌توانند در راه دریافت کمک‌های اقتصادی مهم برای ورزشکاران پیشقدم شوند تا ورزشکاران بدون دغدغه بتوانند این روزهای سخت را سپری کنند. یکی از راه‌های مهم که می‌تواند این معضل را رفع کند، برگزاری مراسم اهدای پاداش قهرمانان به واسطه حضور در مسابقات جهانی و قاره‌ای از سوی وزارت ورزش و جوانان است. همین حالا ورزشکاران زیادی هستند که موفق به دریافت پاداش‌های مدال‌آوری خود در مسابقات مختلف جهانی و آسیایی نشده‌اند و همین یک دغدغه بزرگ برای برخی ورزشکاران است. به هر حال زمان زیادی از برگزاری آخرین مراسم اهدای پاداش‌ها می‌گذرد و پاداش مسابقات جهانی و قاره‌ای روی هم انباشته شده و شاید حالا در چنین وضعیتی برگزاری این مراسم اوضاع مالی ورزشکاران را بهبود ببخشد.

شیوع بیماری کرونا وضعیت نامشخصی را به وجود آورده و معلوم هم نیست تا کجا قرار است این وضعیت ادامه پیدا کند. باید در این شرایط حواس مسئولان و تصمیم‌گیرندگان ورزش بیش از گذشته به این قهرمانان باشد، چراکه آنها سرمایه‌های ورزش هستند. اگر بازی‌های المپیک سال آینده برگزار شود که باید حمایت‌ها پایدار باشد و امکان اینکه این افراد به حال خود رها شوند وجود ندارد.

سردرگمی که کرونا ایجاد کرد

حالا شاید اگر وضعیت ورزش دنیا با وجود شرایطی که کرونا به وجود آورده مشخص می‌شد، تصمیم‌گیری هم آسان‌تر می‌شد؛ یعنی اگر همین امروز هم مسئولان ورزش بخواهند تصمیم بگیرند نمی‌دانند برای کدام وضعیت باید تصمیم بگیرند؟ برای المپیک که باید در ۲۰۲۰ برگزار می‌شد و حالا قرار است در ۲۰۲۱ برگزار شود و یا المپیک که اصلاً شاید برگزار نشود و برای ۲۰۲۴ برنامه‌ریزی کنند؟ اتخاذ تمامی تصمیمات درست و خوب نیاز به تحلیل و بررسی دارد؛ موضوعی که حالا امکان‌ناش وجود ندارد. هیچ‌کس نمی‌داند آیا باید با این بیماری کنار آمد و یا باید منتظر رفتن ماند؟ اینها در تصمیم‌گیری تأثیرگذار است ولی هر چه هست باید منتظر یک ماه آینده بود تا مشخص شود که ستاد عالی بازی‌ها چه تصمیمی را اتخاذ می‌کند.

آنها در نظر گرفته شود!

مهم این است که باید در هزینه‌ها صرفه‌جویی شود و هزینه زیادی انجام نشود. المپیک‌ها در صورتی می‌توانند به این پول دسترسی داشته باشند که یا در اردو باشند و یا مسابقه داشته باشند و حالا که نه مسابقه‌ای برقرار است و نه اردویی برپا، چرا باید چنین پولی پرداخت شود؟ البته در بین المپیک‌ها یک تردید بزرگ وجود دارد. این نگاه همه را یادکارگران روزمزد می‌اندازد که باید کار کنند در غیر این صورت پولی گیر آنها نمی‌آید. واقعاً به نظر می‌آید که برای مسئولان ورزش فرقی بین کارگران روزمزد و المپیک‌ها نیست، در حالی که باید این طرح را واکاوی کرد و اجازه نداد که تصمیم‌سازان ورزش چنین وضعیتی را پدید بیاورند. هر چند اگر به وضعیت اقتصادی کشور و برنامه‌ریزی مسئولان ورزش هم نگاه کنیم باید به آنها هم حق داد که مجبور به اتخاذ چنین تصمیماتی شوند.

باید شأن و کرامت قهرمانانی که یک سال دیگر باید پرچم ایران را بالا ببرند حفظ شود؛ برخوردی در شأن ایران و فرزندان برومندی که امید مردم خواهند بود. البته نباید یک نکته را فراموش کرد که در ورزش حرفه‌ای چیزی به عنوان دستمزد به ورزشکاران ملی پرداخت نمی‌شود و ورزشکاران باید به حدی درآمد‌های جانبی داشته باشند که دیگر برای حضور

شیوع بیماری کرونا

وضعیت نامشخصی را

به وجود آورده و معلوم

هم نیست تا کجا قرار

است این وضعیت

ادامه پیدا کند

در رده ملی نگاه و نیاز مادی نداشته باشند، اما ورزش آماتور ایران سال‌هاست با این معضل روبه‌رو است و مشخص هم نیست چه زمانی به پایان برسد.

تصمیم راهبردی وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک

حالا باید منتظر روزهای آینده ماند و دید در این باره چه تصمیم کلیدی از سوی ستاد عالی بازی‌های المپیک و پارالمپیک اتخاذ می‌شود. وزارت ورزش و جوانان و همچنین کمیته‌های ملی المپیک و پارالمپیک در روزهای آینده احتمالاً یک تصمیم راهبردی را اتخاذ می‌کنند. شاید ورزش هم مثل بسیاری از بخش‌ها که شامل طرح‌های حمایتی

گزارش

محسن وظیفه

تعویق المپیک در خیلی از بخش‌ها، برنامه‌ریزی‌های قبلی در ورزش ایران را به هم ریخت. بخصوص در بخش پشتیبانی که قرار بود بودجه خاصی به ورزش اختصاص پیدا کند تا در سال المپیک ورزشکاران با قدرت برای المپیک حاضر شوند، اما حالا تعویق المپیک برای همه در دسترس کرده است. ستاد عالی بازی‌های المپیک و پارالمپیک متشکل از وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک و پارالمپیک تصمیمات مهمی را برای حمایت از المپیک‌ها اتخاذ کرده بود و به همین منظور حقوق‌هایی برای المپین‌ها در نظر گرفته شده بود و قرار بود یک سال قبل از المپیک ورزشکاران به لحاظ مالی شارژ شوند. به همین دلیل هم تصمیم گرفته شد هر شش ماه یک بار ۳۰ میلیون تومان به حساب المپیک‌ها واریز شود. برای شش ماه اول هم ۳۰ میلیون تومان به حساب المپیک‌ها و حتی پارالمپیک‌ها هم مبلغی را به عنوان حقوق دریافت کردند اما برای شش ماه دوم به یکباره با تعویق المپیک برنامه‌ها تغییر کرد. شیوع کرونا و تعویق بازی‌های المپیک باعث شده مسئولان ورزش هم در برنامه‌ریزی‌های قبلی خود تجدید نظر کنند. کرونا المپیک و پارالمپیک را یک سال به تعویق انداخت و همین باعث شد مسئولان ورزش در اجرای تصمیماتی که قبلاً اتخاذ کرده بودند دچار تردید شوند. آنها باید حقوق شش ماه دوم المپیک‌ها را پرداخت می‌کردند اما حالا دچار تردید شده‌اند که آیا این پول باید الان پرداخت شود و یا اینکه بماند برای سال بعد؟

آنها ظاهراً اعتقاد دارند این حقوق‌ها فقط برای المپیک در نظر گرفته شده بود و حالا که المپیک به تعویق افتاده یا باید امسال پرداخت و با المپین‌ها تسویه کنند و یا اینکه همین مبلغ را نگه دارند برای سال آینده؟ آنها نمی‌توانند با توجه به تعویق المپیک تعهدات خود را برای دو سال افزایش بدهند، چراکه سال آینده چنین بودجه‌ای در اختیار ندارند که بخواهند این پرداخت‌ها را داشته باشند؛ یعنی با توجه به تعویق المپیک و با توجه به تعطیلی اردوها دیگر نباید پولی برای ورزشکاران پرداخت شود؛ به پارالمپیک‌ها هم رسماً اعلام کردند حقوق را با شروع اردوها می‌دهند و در روزهایی که اردو تعطیل است نباید پولی پرداخت شود. وضعیت در المپیک‌ها هم بهتر از این نیست، مهم نیست که الان المپین‌ها در اردوها نیستند، کجا تمرین می‌کنند یا چه تغذیه‌ای دارند و یا اینکه اصلاً چه درآمدی دارند، مهم این است که المپیک به تعویق افتاده و نباید حقوقی برای